

Titel: III.

Citation: "III.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e21103/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

om de maatte være givne i embedsmæssig Forvaring med det Formaal, at Indholdet skal være hemmeligt.

Dog finde ved denne Paragraf Reglerne i § 130 Nr. 1 og 3 tilsvarende Anvendelse.

§ 122.

Breve og andre Forsendelser, som affendes til den Sigtede, eller om hvilke det efter de foreliggende Omstændigheder er sandsynligt, at de ere affendte af den Sigtede, kan det ved Kjendelse paalægges Postvæsenet at udlevere til Retten, naar Mistanken angaar en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Statsanklageren at forfølge, og der herhos er paavisselig Grund til at antage, at Forsendelsens Indhold er af Betydning for Sagen. Undtagne herfra ere Breve, som veksles med en Forvoaret, forsaavidt dette følger af Reglerne i §§ 47 og 57.

Under samme Betingelse kan det ved Retskjendelse paalægges Postvæsenet at udlevere Forsendelser fra og til Andre end den Sigtede, naar det er sandsynligt, at disse affendes paa hans Vegne eller ere bestemte til ham.

Kjendelsen skal angive enten den bestemte Forsendelse, hvis Udlevering fordrer, eller det Lidtrum, i Løbet af hvilket de omtalte Forsendelser skulle udleveres. Udskrift af den meddeles Postembedsmanden.

§ 123.

Naar Anholdelse finder Sted uden Rettens Anholdelsesbeslutning for en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Statsanklageren at forfølge, kan Politiet paalægges Postvæsenets Embedsmænd at tilbageholde Forsendelser til og fra den Anholdte naar der er Grund til at antage, at deres Udlevering kan være af Betydning for Undersøgelsen, indtil Retten i det Møde, i hvilket den Anholdte fremstilles, kan tage Beslutning om Udlevering.

§ 124.

Under Betingelser, som svare til de i §§ 122 og 123 angivne, kan det paalægges Telegrafvæsenets Funktionærer at tilbageholde og meddele Retten eller henholdsvis foreløbig tilbageholde de til Befordring indleverede Telegrammer.

III.

Om Beslaglæggelse af Ting, der kunne tjene til Bevis, m. M.

§ 125.

Findes ved Manfagning Ting, som lovlig kunne efter søges ved en saadan, eller udleveres Ting i Medfør af Bestemmelserne i dette Kapitels 2det Underafsnit, eller paatræffes ellers Ting, som skjønes at have Betydning for Undersøgelsen, blive de at tage i Forvaring. Medfører denne Forholdsregel Indgrib i en Person's Raadighed, udtrædes en Beslutning af Retten om Beslaglæggelse. Dog kan Politiet iværksætte en foreløbig Beslaglæggelse, men maa da inden 24 Timer begjære Rettens Stadfastelse.

Beslaglæggelse af et trykt Skrift kan alene finde Sted efter Retskjendelse.

§ 126.

Over beslaglagte Ting affattes inarest mulig en nøiagtig skriftlig Fortegnelse. Tillige paatrykkes stor Embedssegel eller andet fyldestgjørende Mærke; den, i hvis Bærg Tingene var, kan vedsoie yderligere Mærke.

Den, i hvis Bærg Tingene var, erhoder paa Forlangende et Modtagelsesbevis udfærdiget. Ved Mærkets Aftagelse skal han, forsaavidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, opfordres til at være tilstede. Indeholde Papirer, som skulle beslaglægges, tillige Meddelelser, som ikke vedkomme Undersøgelsen, skal der saavidt mulig drages Ansvar for, at kun det Sagen Vedkommende forbliver ved Akterne i Original eller i bekræftet Gjenpart.

Udleveres private Dokumenter i Medfør af § 121 2det Stykke eller Breve, andre Forsendelser eller Telegrammer i Genhold til §§ 122—24, skulle den eller de deri Interesserede underrettes herom, saasnart det kan ske uden Skade for Undersøgelsen.

§ 127.

Er Domsædet med en Beslaglæggelse opnaaet, eller viser det sig, at det ikke kan opnaas, skulle de beslaglagte Ting tilbagegives. Herom kan den i Tilbagegivelsen Interesserede søge Kjendelse.

Bilde en Beslaglæggelse udsætte en ikke siget Person for Tab, bliver Britagelse for samme ordentligvis at indkomme mod Løfte om at fremlægge Tingene paa Anfordring; Sikkerhedsstillelse herfor kan kræves.

§ 128.

Er uaaabede Breve eller andre lukkede Dokumenter beslaglagte, og det findes nødvendigt for Undersøgelsens Skyld at komme til Kundskab om deres Indhold, beslattes og iværksættes Aabningen af Dommeren; herved bliver saavidt mulig tvende Rettsvidner at tilkalde, naar Aabningen ikke sker under Hovedforhandlingen for en Landdret, eller en Retsskriver er tilstede. Den Vedkommende skal, forsaavidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, opfordres til at være tilstede.

Retten drager Ansvar for, at de af Post- eller Telegrafvæsenet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Indhold viser sig at være uden Betydning for Undersøgelsen, eller den Del af Indholdet, som maatte være Sagen vedkommende, befordres videre efter Bestemmelsen.

Kapitel II.

Om Vidner.

§ 129.

Enhver er pligtig til efter lovlig Opfordring at aflægge Vidnesbyrd for Retten om, hvad der med Hensyn til Undersøgelsens Gjenstand er ham bekendt, forsaavidt ingen af de i §§ 130—131 angivne Undtagelser finder Anvendelse.

Foranstaaende Regel gjælder ogsaa om den ved Forbrydelsen Forurettede, selv om han under en af det Offentlige forfulgt Straffesag gjør Erstatningskrav gjældenbe.

§ 130.

Vidnesbyrd maa ikke afkræves:

1) Folkekirkens og anerkjendte Trossamfundts Præster om det, som i Skriftemaal eller iøvrigt i deres Egenkab som Sjælesørgere maatte være dem betroet;